

Crida del Fòrum Europeu d'Estudiants

Atenes – 19, 20 i 21 d'octubre de 2007

Ens reunim avui a la facultat de Politecnic, un lloc històric de la Universitat grega, que representa un símbol de la revolta estudiantil contra la dictadura militar (instaurada el 17 de novembre de 1973) i que ha viscut, així mateix, la recent revolta estudiantil contra el desafortunat intent del govern grec per privatitzar la universitat pública.

Ens trobem ací en el tercer Fòrum Europeu d'Estudiants, després dels anteriors de Bakau i París, i ens n'adonem que les nostres condicions d'estudi van empitjorant cada dia. Una de les causes principals és la implementació de les contrareformes neoliberals i capitalistes que volen destruir els nostres drets. Els elements bàsics d'aquestes contrareformes van ser elaborats per les institucions de la UE i els grups de pressió econòmica: aquest pla de privatització s'anomenà Procés de Bolonya per a la creació de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES).

Els seus trets principals són: l'augment del preu de les titulacions, com a Portugal o a Itàlia; autonomia financera i finançament privat, com a l'Estat espanyol o al francès; la destrucció dels drets col·lectius dels estudiants com a futurs treballadors; una major selecció social; o la exclusió de les llengües minoritzades de la universitat, entre d'altres coses.

El propòsit de la classe governant és transformar la universitat en una fàbrica de treballadors precaris i per a una elit d'enginyers i d'investigadors altament qualificats.

Aturar el procés de Bolonya és una necessitat, si volem construir una universitat popular, pública, antipatriarcal, de qualitat, que respecte a la gent de totes les nacionalitats, sexualitats, gèneres i que sigui accessible per a tothom. Hem de lluitar contra el procés fins a la seva total derogació.

El moviment contrari al CPE i contra la precarietat a la Catalunya Nord i a l'Estat francès ha demostrat que la resistència mitjançant la lluita és possible.

Els dos anys de gran moviment estudiantil a Grècia van aconseguir parar la implementació del procés de Bolonya. Això demostra que aquest procés no és un fet inevitable i que pot ser combatut. Però per aconseguir-ho necessitem una organització entre els moviments i organitzacions estudiantils de cada lloc i coordinar un contraatac a escala europea. Fem una crida a la solidaritat amb tots els qui pateixen aquesta repressió per lluitar a la universitat i contra la Europa del capital.

Estem fent front a un atac organitzat a escala europea. Si cadascú de nosaltres lluita només a casa seva, pot ser que aconseguim victòries temporals en alguns llocs. Però poc a poc, país per país, ens faran caure. Units podem guanyar, però separats ens esclafaran. Això vol dir que hem de construir una xarxa internacional per a coordinar les resistències europees. Hem d'establir campanyes, dies d'acció i de participació dins les xarxes internacionals comunes, per a reunir totes les forces per a lluitar contra la privatització de la educació superior.

Volem difondre i fer conèixer el Fòrum Europeu d'Estudiants. Així, quan els ministres d'educació es troben a Lovaina el 2009 per a ratificar el procés de Bolonya, també es trobaran la veu dels estudiants units. Pensem que la lluita és el camí per a vèncer, de manera que començarem una campanya per tota Europa, amb accions comunes a l'entorn del 17 de novembre de 2007/2008. També fem una crida a realitzar iniciatives pròpies durant la Cimera de Ministres, al març del 2009, mentre el Fòrum Europeu d'Estudiants els hi dóna una resposta des de la mateixa Lovaina: el moviment estudiantil els demostrarà la seva força i determinació arreu d'Europa.

Fòrum Europeu d'Estudiants
Atenes, 21 d'octubre de 2007